

371 SIRA NO'LU VERGİ USUL KANUNU GENEL TEBLİĞİ

Belge türü	Tebliğ
Kanun	VERGİ USUL KANUNU
Tebliğ grubu	VERGİ USUL KANUNU GENEL TEBLİĞLERİ
Sayı	26496
Tarih	17.04.2007
Sıra no	371

1. Giriş

4/4/2007 tarih ve 26483 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5615 sayılı Kanunla bazı beyannamelerin verilme süreleri yeniden belirlenmiş ayrıca 213 sayılı Vergi Usul Kanununun bazı maddelerinde düzenlemeler yapılmıştır. Yapılan bu düzenlemelerle ilgili olarak aşağıdaki açıklamaların yapılması gerekli görülmüştür.

2. Verilme Süreleri Yeniden Belirlenen Beyannameler

5615 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 10 uncu maddesiyle bazı beyannamelerin verilme süreleri yeniden belirlenmiş, 19 uncu maddesiyle Vergi Usul Kanununa eklenen mükerrer 28 inci madde ile Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığına, beyannamelerin verilme ve ödeme sürelerinin son gününü, kanuni süresinden itibaren bir ayı geçmeyecek şekilde yeniden belirleme yetkisi verilmiş bulunmaktadır.

2.1. 5615 Sayılı Kanunun 10 uncu Maddesiyle Verilme Süreleri Yeniden Belirlenen Beyannameler

Bilindiği üzere, beyan üzerine tarh ve tahakkuk ettirilen vergilere ilişkin beyannamelerin verilme ve ödeme süreleri ilgili vergi kanunları ile belirlenmiştir.

5615 sayılı Kanunun 10 uncu maddesiyle yıllık gelir vergisi beyannamesi, muhtasar beyanname, geçici vergi beyannamesi ve katma değer vergisi beyannamelerinin verilme sürelerinin başlangıç ve bitiş tarihleri yeniden belirlenmiş bulunmaktadır.

Söz konusu madde, Kanunun yayım tarihi olan 4/4/2007 tarihi itibarıyla yürürlüğe girdiğinden bu tarihten sonra verilecek olup, verilme süreleri yeniden tespit edilen beyannamelerin, belirlenen yeni süreler

içerisinde verilmesi gerekmektedir.

Buna göre, 5615 sayılı Kanunun 10 uncu maddesiyle yeniden belirlenen beyanname verme süreleri aşağıda gösterilmiştir.

-Yıllık gelir vergisi beyannamesi; izleyen yılın Mart ayının başından yirmibeşinci günü akşamına kadar, gelirin sadece basit usulde tespit edilen ticari kazançlardan ibaret olması halinde izleyen yılın Şubat ayının başından yirmibeşinci günü akşamına kadar,

-Aylık dönemler halinde verilen Gelir (stopaj) vergisine ilişkin muhtasar beyanname, vergilendirme dönemini takibeden ayın başından yirmiüçüncü günü akşamına kadar,

-Üçer aylık dönemler halinde verilen gelir (stopaj) vergisine ilişkin muhtasar beyanname; Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarının başından yirmiüçüncü günü akşamına kadar,

-193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun geçici 67 nci maddesinin (1) numaralı fıkrası kapsamında verilecek beyanname; tevkifat dönemini izleyen ayın başından yirmiüçüncü günü akşamına kadar,

-Katma değer vergisi beyannamesi; vergilendirme dönemini takip eden ayın başından yirmidördüncü günü akşamına kadar.

2.2. Vergi Usul Kanununa Eklenen Mükerrer 28 inci Madde Uyarınca Verilme Süreleri Yeniden Belirlenen Beyannameler

5615 sayılı Kanunun 19 uncu maddesiyle Vergi Usul Kanununa eklenen mükerrer 28 inci maddede, "Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı, beyannamelerin verilme ve ödeme sürelerinin son gününü, kanuni süresinden itibaren bir ayı geçmeyecek şekilde yeniden belirlemeye yetkilidir." hükmü yer almaktadır.

Söz konusu maddeyle Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığına, beyannamelerin verilme ve ödeme sürelerinin son gününü, kanuni süresinden itibaren bir ayı geçmeyecek şekilde yeniden belirleme yetkisi verilmiş bulunmaktadır.

Bu yetkiye dayanılarak uygulama birliğinin sağlanması amacıyla;

- 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 15 inci ve 30 uncu maddeleri uyarınca vergi kesintisi yapmak mecburiyetinde olan mükelleflerce 5615 sayılı Kanunun yürürlük tarihinden sonra verilecek muhtasar beyannamelerin, ertesi ayın başından yirmiüçüncü günü akşamına kadar,

- 488 sayılı Damga Vergisi Kanununun 22 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendi kapsamında bulunan mükellefler ile 23 üncü maddesi kapsamında bulunan kurum ve kuruluşlarca 5615 sayılı Kanunun yürürlük tarihinden sonra verilecek beyannamelerin, ertesi ayın başından yirmiüçüncü günü akşamına kadar

verilmesi uygun görülmüştür.

2.3. Ortak Hükümler

Gerek 5615 sayılı Kanunun 10 uncu maddesiyle gerekse de bu Kanunla Vergi Usul Kanununa eklenen mükerrer 28 inci maddenin verdiği yetki uyarınca beyanname verme süreleri yeniden belirlenen vergilerin ödeme süreleriyle ilgili olarak herhangi bir değişiklik yapılmamış olup, bu beyannamelere ilişkin tahakkuk eden vergiler, ilgili Kanunlarında yer alan ödeme süreleri içerisinde ödenecektir.

3. Vergi Dairesi Başkanlıklarında Düzeltme Yetkisi

5615 sayılı Kanunun 20 nci maddesiyle Vergi Usul Kanununun 120 nci maddesinin sonuna eklenen fıkrada, "Bu Kanunun 4 üncü maddesinde yazılı vergi dairesinin görev ve yetkilerini haiz olarak faaliyete geçen vergi dairesi başkanlıklarında düzeltme yetkisi vergi dairesi başkanına ait olup, başkan bu yetkisini ilgili grup müdürlerine ve/veya müdürlere devredebilir." hükmü yer almaktadır.

Bu hüküm 16/5/2005 tarih ve 25817 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun verdiği yetkiye dayanılarak kurulan vergi dairesi başkanlıklarından, Vergi Usul Kanununun 120 nci maddesinde belirtilen düzeltme ve reddiyat yetkisini haiz olanlara ilişkin düzeltme yetkisini belirlemektedir.

Halihazırda Vergi Usul Kanununun 4 üncü maddesinde yazılı vergi dairesinin görev ve yetkilerini haiz olarak faaliyete geçen vergi dairesi başkanlığı, Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığıdır. Bu başkanlık bünyesinde düzeltme yetkisi Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanına ait olup, başkan bu yetkisini ilgili grup müdürlerine ve/veya müdürlere devredebilecektir. Diğer vergi dairesi başkanlıklarında ise düzeltme yetkisinin vergi dairesi müdürlerinde olduğu tabiidir.

4. Mükellef Olmayan Kişilerin Satın Aldıkları Mallar ve Hizmetler İçin Belge Almadıklarının Tespiti Halinde Kesilecek Özel Usulsüzlük Cezası

Vergi Usul Kanununun, özel usulsüzlükler ve cezalarının düzenlendiği 353 üncü maddesinin 5615 sayılı Kanunla değişmeden önceki (3) numaralı bendinde; Kanunun 232 nci maddesinin birinci fıkrasının 1-5 numaralı bentlerinde sayılanlar dışında kalan kişilerin fatura, gider pusulası, müstahsil makbuzu, serbest meslek makbuzu, perakende satış fişi, ödeme kaydedici cihaz fişi ve giriş ve yolcu taşıma biletlerini almadıklarının tespit edilmesi halinde bunlara 353 üncü maddenin (2) numaralı bendinde belirtilen cezanın beşte biri kadar özel usulsüzlük cezası kesileceği, şu kadar ki bu cezanın kesilebilmesi için belge alınmadığına ilişkin tespitin vergi incelemesine yetkili olanlar tarafından yapılmasının şart olduğu belirtilmiş olup, bu hükmün uygulanmasına ilişkin olarak belirlenen usul ve esaslara 229 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinde¹ yer verilmişti.

5615 sayılı Kanunun 20 nci maddesiyle Vergi Usul Kanununun 353 üncü maddesinin (3) numaralı bendinin ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere; "Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı, söz konusu tespiti vergi incelemesine yetkili olmayanlara da yaptırmaya yetkilidir." cümlesi eklenmiştir. Anılan hükme dayanılarak, bu Tebliğin yayımı tarihinden itibaren yoklama yapmaya yetkili memurların tamamı, mükellef olmayanların satın aldıkları mallar ya da hizmetler için belge alınmadığına ilişkin tespitleri yapma hususunda yetkili kılınmış olup, yoklama yapmaya yetkililer tarafından yapılan denetimler sonucu belge alınmadığına ilişkin olarak nihai tüketiciler nezdinde düzenlenen tutanaklara dayanılarak özel usulsüzlük cezası kesilebilecektir.

Anılan bent hükümlerinin uygulanmasında, belge alınmadığına ilişkin tespit tutanağının belge almayanlara verilen örneği, ceza ihbarnamesi yerine geçecektir. Cezanın, tutanağın alıcıya verildiği tarihten itibaren 30 gün içerisinde, tespitin yapıldığı yeri yetki alanı içerisinde bulunduran vergi dairesine ödenmesi esastır. Cezanın ödeneceği vergi dairesi tutanağa yazılacak ve tutanağın bir örneği de tutanakta belirtilen vergi dairesine gönderilecektir. Adına tutanak düzenlenenler bu cezayı tutanağın kendilerine verilen örneğini ibraz etmek ve tutanakta belirtilen vergi dairesini belirtmek suretiyle başka bir vergi dairesine de ödeyebileceklerdir.

Bu Tebliğin yayımı tarihinden itibaren 229 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliğinin (IV) üncü kısmının (C) bölümü yürürlükten kaldırılmıştır.

5. Bazı Kaçakçılık Suçlarının Cezalandırılmasında Usul

Vergi Usul Kanununun "Bazı kaçakçılık suçlarının cezalandırılmasında usul" başlıklı 367 nci maddesinin birinci fıkrasında "...vergi incelemesine yetkili olan diğer memurlar tarafından ilgili vergi dairesinin bağlı bulunduğu defterdarlığın veya gelirler bölge müdürlüğünün mütalaasıyla, keyfiyetin yetkili Cumhuriyet Savcılığına bildirilmesi mecburidir." hükmü yer almaktaydı.

Bilindiği üzere, Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunla Gelir İdaresi Başkanlığı kurulmuş, bölge müdürlükleri kaldırılmış ve anılan Kanunun verdiği yetkiye istinaden de bazı illerde Vergi Dairesi Başkanlıkları oluşturulmuş bulunmaktadır.

5615 sayılı Kanunla, Gelir İdaresinin yeniden yapılanması hususu göz önüne alınarak, Vergi Usul Kanununun 367 nci maddesinde yer alan "defterdarlığın veya gelirler bölge müdürlüğünün" ibaresi, "vergi dairesi başkanlığının veya defterdarlığın" şeklinde değiştirilmiştir.

Buna göre, Vergi Usul Kanununun 367 nci maddesi kapsamında vergi dairesi müdürleri, vergi denetmenleri ve vergi denetmen yardımcıları tarafından tespit edilen kaçakçılık suçlarını işleyenler hakkında cumhuriyet savcılıklarına yapılacak suç duyurularında, vergi dairesi başkanlığı kurulmuş bulunan illerde vergi dairesi başkanlığının, diğer illerde de defterdarlığın mütalaasının alınması gerekmektedir.

6. Danıştay Nezdinde Temyiz Yoluna Gidilmesi

Vergi Usul Kanununun "Vergi mahkemesinde dava açmaya yetkili olanlar" başlıklı 377 nci maddesinin dördüncü ve beşinci fıkralarında; vergi dairelerinin, Maliye Bakanlığının (İl özel idareleriyle belediyeler valilerin) muvafakatı olmaksızın vergi mahkemelerinin kararları aleyhine Danıştay'da temyiz davası açamayacakları, ancak Maliye Bakanlığının, tespit edeceği hadlerle sınırlı olmak şartıyla, muvafakat verme yetkisini defterdarlıklara devredebileceği hükmü yer almaktaydı. Bu yetki muhtelif tarihlerde kullanılmış, son olarak da 316 Sıra No.lu Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği² ile 1/7/2003 tarihinden geçerli olmak üzere uygulamaya yön verilmişti.

Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunla Gelir İdaresi Başkanlığının ve anılan Kanunun verdiği yetkiye istinaden de vergi dairesi başkanlıklarının kurulması üzerine uygulama birliğinin sağlanması bakımından sözü edilen fıkralar 5615 sayılı Kanunla yeniden düzenlenmiştir. Yapılan düzenlemeyle, vergi dairesi başkanlıkları ile vergi dairelerinin, Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığınca belirlenen tutarları aşan davalarda Gelir İdaresi Başkanlığının (İl özel idareleri ile belediyeler, valilerin) muvafakatını almadan vergi mahkemesi kararları aleyhine temyiz yoluna gidemeyecekleri, Gelir İdaresi Başkanlığının, tespit edeceği hadlerle sınırlı olmak şartıyla, muvafakat verme yetkisini vergi dairesi müdürlüklerinin taraf bulunduğu davalar için vergi dairesi başkanlıklarına ve/veya defterdarlıklara devredebileceği hükme bağlanmıştır.

Vergi dairesi müdürlükleri, bağlı vergi daireleri (malmüdürlükleri), vergi dairesi başkanlıkları, Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığı ve defterdarlıkların Danıştay nezdinde temyiz yoluna gidebilmelerine ilişkin limitler, bu Tebliğin yayımı tarihinden geçerli olmak üzere aşağıdaki şekilde yeniden belirlenmiştir.

	Davaya konu edilen meblağ (YTL)
Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığı	100.000.000
İstanbul Vergi Dairesi Başkanlığı	2.000.000
Ankara ve İzmir Vergi Dairesi Başkanlıkları	1.750.000
Adana, Antalya, Bursa, Kocaeli, Konya ve Mersin Vergi Dairesi Başkanlıkları	1.500.000

Aydın, Balıkesir, Denizli, Eskişehir, Gaziantep, Hatay, Kayseri, Manisa, Muğla, Samsun ve Tekirdağ Vergi Dairesi Başkanlıkları	1.250.000
Diyarbakır, Edirne, Erzurum, Malatya, Kahramanmaraş, Sakarya, Trabzon, Şanlıurfa ve Zonguldak Vergi Dairesi Başkanlıkları	1.000.000
Defterdarlıklar	800.000
Vergi Dairesi Müdürlükleri (Bağlı vergi daireleri dâhil)	30.000

Yukarıda açıklanan limitler dikkate alınarak; vergi dairesi müdürlükleri ve bağlı vergi daireleri (malmüdürlükleri), kendileri için belirlenmiş hadleri aşan ihtilaflarda bağlı oldukları vergi dairesi başkanlığı ya da defterdarlıktan; Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığı, vergi dairesi başkanlıkları ve defterdarlıklar için belirlenen hadlerin aşılması durumunda ise Başkanlığımızdan muvafakat alınması gerekmektedir. Bununla birlikte, bu limitlerin altında kalan ve dava açma süresinin bitimi bu Tebliğin yayımı tarihinden sonraya rastlayan ancak bu tarihten önce muvafakat talebiyle Başkanlığımıza intikal ettirilmiş olan vergi mahkemesi kararlarının temyizine ilişkin muvafakatlar, vergi dairesi başkanlıkları ya da defterdarlıklarca verilecek ve bunlara dayanılarak Danıştay'da temyiz yoluna gidilecektir.

Vergi mahkemelerince verilen kararlara karşı Danıştay nezdinde temyiz yoluna gidilmesinde, mahkeme kararları ile ortaya çıkan tutarlar yerine, davaya konu edilen tutarların esas alınması ve muvafakatların yukarıda belirlenen limitlere göre Gelir İdaresi Başkanlığı, vergi dairesi başkanlığı veya defterdarlıkça verilmesi gerekmektedir.

Ayrıca, vergi dairesi müdürlükleri, bağlı vergi daireleri (malmüdürlükleri), vergi dairesi başkanlıkları veya defterdarlıklarca Danıştay nezdinde temyiz yoluna gidilebilmesi için izin verilecek davalarla ilgili savunmaları hazırlama görev ve sorumluluğu vergi dairelerine ait olup, hazırlanacak savunma taslakları ile davaya ilişkin dosya ve evrak örnekleri Gelir İdaresi Başkanlığına, vergi dairesi başkanlıklarına veya defterdarlıklara gönderilecektir. Yetkili makamdan alınacak muvafakat üzerine olay Danıştay'a intikal ettirilecek ve verilen kararların birer örnekleri de Başkanlığımıza gönderilecektir.

Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığınca Danıştay nezdinde temyiz yoluna gidilebilmesi için izin verilecek davalarla ilgili savunmaları hazırlama görev ve sorumluluğu bu Başkanlığa ait olup, hazırlanacak savunma taslakları ile davaya ilişkin dosya ve evrak örnekleri ile Danıştay'ca verilen kararların birer örnekleri Başkanlığımıza gönderilecektir.

Öte yandan, mükellefiyetin şekli, tesisi vb. belirli bir limiti içermeyen davalar sonucu verilen vergi mahkemesi kararlarının temyizine ilişkin muvafakatlar vergi daireleri ve bağlı vergi daireleri için ilgili vergi dairesi başkanlığı veya defterdarlıklarca verilecek olup, bu gibi durumlarda Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığının Gelir İdaresi Başkanlığından muvafakat almasına gerek bulunmamaktadır.

Tebliğ olunur.

1 13 Ağustos 1994 tarih ve 22020 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

2 28 Mayıs 2003 tarih ve 25121 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

Bu metin Mevzuat Bankası (mevzuat.vergibulustayi.com) aracılığıyla gib.gov.tr arşivinden alınmıştır. Resmî işlemlerde Resmî Gazete metni esastır. — 18.09.2026